

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 263/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Š. P., H., zastúpeného advokátkou JUDr. B. I., S., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 258/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. P. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. apríla 2008 doručená sťažnosť Š. P., H., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 258/99.

Sťažovateľ uviedol, že 15. novembra 1999 podal na okresnom súde žalobu o náhradu škody. Okresný súd 26. apríla 2000 uznesením sp. zn. 4 C 258/99 konanie zastavil pre nesprávne označenie pasívne legitimovaného žalovaného. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal odvolanie. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) 29. septembra 2000 v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 311/00 odmietol jeho odvolanie ako podané oneskorene. Toto rozhodnutie krajského súdu sťažovateľ napadol na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dovolaním, ktoré však bolo 26. októbra 2007 odmietnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 96/2007. Napadnuté rozhodnutie, ako aj konania, ktoré mu prechádzali, považuje za nezákonné, za porušenie jeho práv, preto žiadal, aby ústavný súd vydal tento nález :

„... v konaní Okresného súdu v Senici č. 4 C 258/99 došlo k porušeniu článku 46 ods. 3 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a dohôd a priznáva sťažovateľovi primerané zadosťučinenie v sume 400 000,- Sk.

Taktiež žiada priznať náhradu trov konania za 2 úkony po 8 650,- Sk a 2 x paušál po 190,- Sk.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že v konaní okresného súdu sp. zn. 4 C 258/99 z 26. apríla 2000 došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ nenapadol sťažnosťou rozhodnutie krajského súdu ani najvyššieho súdu.

Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Z pripojeného spisu okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ uznesenie tohto súdu z 26. apríla 2000 prevzal 30. mája 2000. Rozhodnutie najvyššieho súdu o dovolaní sťažovateľa z 26. októbra 2007 prevzala jeho právna zástupkyňa 15. decembra 2007.

Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu sa stalo právoplatným ešte v roku 2000, predmetná sťažnosť bola podaná v čase (29. apríla 2008), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2008